

Publicerad 2006-09-19 16:29 av NadiaMi

Räcker det att göra allting rätt för att få andra att tro att man är lycklig?

Ser du?

Jo, jag vet att jag har försökt övertyga dig förut...

Men det är annorlunda nu.

Ser du?

Jag har varit hos frissan.

Och så har jag fått manikyr.

Riktigt proffsigt gjort, med små nagelsmycken.

Visst glittrar det fint?

Ser du?

Jag har träffat en såndär personal shopper också.

Jag kom hem med flera påsar.

Skor, strumpor, kjolar, tröjor, topar, byxor, ja allt..

Från topp till tå.

Ser du?

Jag var på såndär makeup-kurs.

Fick lära mig vilka färger som passar.

Hur man gör sotiga ögon, och hur man lägger en perfekt kajal.

Dethär är min dagmejk.

Ser du?

Jag har varit på gymmet också.

Pratade med min \personal trainer\.

Fick tips på övningar och allt sånt där för att få fina muskler.

Inte för mycket, men sådär lagom du vet.

Ser du?

Ja, jobbet går bra också.

Får ju fortfarande göra lite tråkigt.

Men det är ju inte bara jag, och någon måste ju göra det.

Så varför inte jag. Jag är ju viktig så..

Ser du?

Dejten förra veckan?

Nej, den gick väl inte så bra.

Han var väl trevlig och söt och så men inte sådär perfekt.

Man måste ju vänta på den rätta.

Ser du?

Det jag sade om barn förut?

Nej, jag har inte ändrat mig alls.

Man ska ju ha en bra pappa först, annars får det vara.

Singelmamma när jag jobbar går ju inte.

Ser du?

Jag kan inte sluta le, ser du?

Sedan det du sade sist, den dagen.

Ja, jag har tänkt till och fixat till mig. Nytt hår, ny kropp.

Nya kläder och nya tider. Ny framtid.

Ser du?

Dendär sorgsna blicken du vet.

Den har jag gömt bakom linserna.

Nya, färgade linser i dendär gröna tonen jag alltid velat ha.

Passar perfekt med min nya hårfärg.

Ser du?

Jag ser inte så nergången ut.

Inte nu längre iallafall.

Med nya kläder, nya skor med klack och ny makeup.

Ny kappa som pricken över i.

Ser du?

Visst ser jag gladare ut nu?

Med min nya glada yta.

Den som döljer mina tråkiga ögon och min trötta kropp.

Som döljer alla skavanker under glittret.

Ser du?

Nej, du ser mig inte längre.

Du ser bara glittret på ytan.

Allt det andra som du bara klagade på, det har jag gömt.

Här inne, bakom min nya fina fasad.

Ser du?

Ja, vad ser du egentligen?

Inte är det mig iallafall.

Någonstans på vägen tappade jag bort mig, tror jag.

Mellan gallerian och gymmet.

Ser du?

Nej, inte jag heller.

Och jag vill inte heller.

Inte så länge jag bara fortsätter att göra rätt.

Då kan jag fortsätta vara lycklig.

Ser du?

Här har du den jag blivit.

När den jag är inte dög.

När den jag var inte duger längre så gömde jag mig.

Nu är jag någon annan.

Ser du?

Såhär lycklig var aldrig jag.

Jag kan gott sitta där i mörkret och skämmas.
Sköta mig själv och låta denna lyckliga yt-kvinna sköta livet.
Hon kan iallafall få folk att tro att hon är glad.

Det är mer än jag någonsin kunnat göra.

Är du övertygad nu?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren NadiaMi med Poeter.se id #10806 innehar upphovsrätten